

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18.03.2018

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

לפני **כבוד השופט עמית צבי גורפינקל**

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מאור אבן חן, יונתן קרמר,
עומרי קופלר ומשה עקירב

נגד

הנאשמת 5. אירנה וולדברג
ע"י ב"כ עוה"ד ליאת בכור, אורי שפיגל,
בן גופמן

גזר דין

הנאשמת שימשה כמנכ"לית עמותה המסייעת לבעלי עסקים ויזמים המעודדת עלייה יזמית למדינת ישראל. העמותה נתמכת מכספים הניתנים לה על ידי מדינת ישראל, לרבות כספים קואליציוניים. בתקופה הרלוונטית שימשה פאינה קירשנבאום כמוכ"לית מפלגת ישראל ביתנו, היתה חברת כנסת וסגנית שר הפנים. כחלק מסמכויותיה, היא היתה אמונה על כספים הקואליציוניים, שהם תקציבי מדינה שניתנו למפלגה לצורך חלוקתם לגופים שהמפלגה חפצה לקדם.

באותה תקופה שימש דוד גודובסקי כמנהל אגף האירגון של מפלגת ישראל ביתנו, וקירשנבאום היתה ממונה עליו.

בין הנאשמת לבין קירשנבאום נוצרו קשרי עבודה בשנת 2009, וקירשנבאום פעלה כדי להשיג תקציבים עבור פעילות העמותה, בסך של 1,500,000 ₪. בשנת 2014 פנתה הנאשמת אל קירשנבאום וביקשה ממנה לסייע לה לחדש קשר מקצועי שהיה לנאשמת עם הרשות למלחמה בסמים, וקירשנבאום פנתה לראש הרשות והמליצה לו להיפגש עם הנאשמת, והחל מחודש מרץ 2014 שולבה העמותה בפרויקט של המכללה למינהל בראשון לציון בנושא שיקום מכורים, שמומן על ידי הרשות.

בחודש אוגוסט 2014 ביקש גודובסקי לטוס לסרביה ואוקראינה, ועל פי הנחיתה של קירשנבאום פנה אל הנאשמת כדי שהעמותה תממן את הנסיעה. הנאשמת הסכימה לממן את הנסיעה של גודובסקי ואדם נוסף ששימש יועץ תקשורת של קירשנבאום, בעלות כוללת של 15,084 ₪. הנאשמת הניחה כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18.03.2018

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

גודובסקי נוסע לסרביה ואוקראינה במסגרת תפקידו במפלגת ישראל ביתנו, וכי הנסיעה קשורה לנושא קידום העלייה.

בכתב האישום נטען כי הנאשמת מימנה את הנסיעה באמצעות העמותה בעד פעולות עתידיות הקשורות לתפקידה הציבוריים של קירשנבאום, כדי ל א לסכל אפשרות שקירשנבאום תטיב עמה גם בעתיד.

בגין זאת יוחסה לנאשמת עבירה של מתן שוחד לפי סעיף 291 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

הנאשמת היא אחת מחמישה נאשמים שנגדם הוגש כתב אישום בפרשה מורכבת בנושאים שונים של מתן שוחד לפעילים במפלגת ישראל ביתנו, ובמסגרת הסדר טיעון הופרד דינה והוגש כתב האישום המתוקן כפי שפורט. במסגרת הסדר הטיעון הודתה הנאשמת והורשעה בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום המתוקן, כאשר ההסדר העונשי היה שהמאשימה תעתור לכך שיוטל על הנאשמת עונש מאסר בפועל בן שישה חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסך 30,000 ש"ח, ואילו הנאשמת, שהסכימה להטלת מאסר על תנאי ולקנס בסכום שהוצע, תעתור לכך שיוטל עליה עונש של 5.5 חודשי מאסר שניתן יהיה לרצותם בעבודות שירות.

מדובר איפה בהסדר טיעון שהוא כמעט "סגור" לרבות תקופת המאסר בפועל, כאשר המחלוקת היחידה היא אופן ריצויו של המאסר. התביעה דורשת כי המאסר יהיה מאחורי סורג ובריח וההגנה מבקשת כי ניתן יהיה לשאת את המאסר בעבודות שירות.

כדי לדון במחלוקת זו יש צורך לפרט את נסיבותיה האישיות של הנאשמת.

היא עלתה לארץ בשנת 1981 עם בעלה ובתה התינוקת כאשר משפחתה היתה משפחה ציונית ודודה אף היה אסיר ציון לתקופה ארוכה. כאשר עלתה לארץ הסבה את מקצועה להוראה ועבדה כמורה ובשנת 1991 הצטרפה ללשכת המסחר ועסקה בעידוד עלייה. העמותה שהפכה למנכלית שלה היתה חלק משמעותי בחייה, והיא פעלה נמרצות לקידום העלייה. ממסמכים שהוגשו ועדויות שנשמעו עולה כי הנאשמת היתה אישה חזקה, חיונית יצירתית ומקצועית ומעולם לא נתגלה כל פגם בפעילות הכספית של העמותה וכל הדוחות היו חיוביים.

בשנת 2015, לאחר שנפתחה החקירה נכנסה הנאשמת לדיכאון עמוק, ונתגלה אצלה סרטן בשד. היא עברה ניתוח ולחץ דמה עלה, מצבה הנפשי התדרדר והיא הפכה להיות דיכאונית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18.03.2018

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

עבירת השוחד היא עבירה משחיתה ועל כן פסקו בתי המשפט כי דינו של מי שמורשע בעבירת שוחד, למאסר ממש מאחורי סורג וברית.

יחד עם זאת, עבירת שוחד איננה כותרת בפני עצמה והעונש המוטל בגינה אינו אוטומטי. תמיד יש לבחון את נסיבות העבירה.

כאשר מדובר בעובד ציבור הדורש או מקבל שוחד, יש כאן פגיעה אנושה באמון הציבור והשחיתות הנובעת מעבירה של לקיחת שוחד מחייבת השמתו של מי שלקח שוחד במאסר ממשי, ולתקופה לא קצרה.

כאשר מדובר בנותני שוחד, יש להבחין בין נותני שוחד שיוזמים את ביצוע העבירה ובכך משחיתים את עובדי הציבור, ודינם למאסר ממשי, לבין נותני שוחד ששיתפו פעולה עם לוקחי השוחד אולם יש להם אינטרס מובהק בתוצאות הנטילה של השוחד, וגם דינם למאסר ממשי, לבין נותני שוחד שלא יזמו את העבירה, לא הציעו מיוזמתם את השוחד אלא נדרשו לתת את השוחד על ידי לוקח השוחד.

הנאשמת נכנסת לקטגוריה האחרונה שהוזכרה.

הנאשמת לא הציעה מיוזמתה את מימון הנסיעה אולם חטאה בכך שהסכימה לדרישה לממן את הנסיעה, וגם אם סברה שהנסיעה משרתת גם את מטרות העמותה הרי התשלום ניתן כדי שבעתיד תמשיך העמותה לקבל סיוע מקירשנבאום מכספי הציבור. מבחינת יסודות עבירת השוחד נעברה העבירה, אולם חומרתה אינה דומה לחומרת המעשים של מציעי שוחד, יוזמי הצעת שוחד ובוודאי לוקח שוחד.

כאשר מדובר בעבירה אחת שבוצעה באורח חד פעמי, על פי דרישה של קירשנבאום ללא יוזמה מצד הנאשמת, כאשר הנאשמת מניחה כי הנסיעה משרתת גם את נושא קידום העלייה, וכאשר העבירה מבוצעת על ידי נאשמת שעד למועד ביצוע העבירה היתה אישה ישרת דרך, פעלה ללא לאות לקידום מטרות העמותה מתוך ציונות לשמה תוך שהיא משמשת דוגמא לאחרים, כאשר שוקלים את העובדה שפעילותה של הנאשמת נקטעה עקב החקירה, מצבה הגופני והנפשי הידרדר כתוצאה מהמצב שאליה נקלעה, ובעיקר הנסיבות של עבירת השוחד, שבמקרה של הנאשמת עומדות על הרף התחתון של עבירת השוחד, ניתן לקבוע כי גם מאסר שירוצה בעבודות שירות, ישרת את מטרות הענישה ויענה על האינטרס הציבורי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18.03.2018

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'

לא למותר להדגיש כי הנאשמת שיתפה פעולה בחקירה והודתה באשמתה עוד בטרם נשמעו עדים ביחס למעשים שיוחסו לה בכתב האישום, וגם לקיחת אחריות והודאה באשמה יש בהם משום נסיבה המצדיקה להקל בעונש.

אין לגזור גזירה שווה מהעונש שיוטל על הנאשמת לעניינם של נאשמים אחרים, כל מקרה עומד בפני עצמו ולגופו, אולם בעניינה של הנאשמת הנסיבות אינן מחייבות, ובעיקר אינן מצדיקות הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בהתחשב במצבה הבריאותי.

אני גוזר איפה על הנאשמת עונש של שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות במרכז אבחון ושיקום ברחוב קלמן גבריאולוב 41 רחובות, חמישה ימים בשבוע 7.5 שעות עבודה יומיות. מועד תחילת ריצוי עבודות השירות 11.4.18, המפקח האחראי כלאי סעדה איריס, טלפון: 0506279079.

על הנאשמת להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז של שב"ס רמלה ביום 11.4.18, בשעה 08:00.

היא מוזהרת בדבר חובתה להתייצב במועד שנקבע, והיא מוזהרת כי עליה למלא אחר כל ההוראות שיינתנו לה במסגרת עבודות השירות כדי למנוע הפסקת עבודות השירות לריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח.

כמו כן אני מטיל על הנאשמת תשעה חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור תוך 3 שנים עבירת שוחד. כמו כן אני מחייב אותה לשלם קנס בסך 30,000 ₪ שישולם ב-10 תשלומים של 3,000 ₪ כ"א החל מיום 10.6.18 וב-10 לכל חודש שאחריו.

אי תשלום שני תשלומים רצופים יעמיד את מלוא הקנס לפרעון מידי, או שישה חודשי מאסר אם הקנס לא ישולם.

העתק גזר הדין ישלח לממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז של שב"ס רמלה.
זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ח במעמד הצדדים.

צבי גורפינקל, שופט עמית

